

[Pürschel.]

om Gang paa Gang, men jeg kan ikke faa en Udtalelse fra dem. Jeg indrømmer, at jeg godt forstaar, de ikke holder af at udtale sig, naar jeg spørger. De var ikke saa heldige, da de udtalte sig om Grundloven. Det er nemlig urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen her benægter, at en kommunistisk Folketingsmand fra denne Talerstol har sagt, at man ikke følte sig bundet af Grundloven; det er der sikkert mange, der kan huske. Det var Munch-Petersen, som sagde det til at begynde med: Vi føler os ikke bundet af Grundloven, og hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil benægte dette, som gav Anledning til en Forespørgsel til Præsidiets, der atter gav Anledning til, at der blev afæsket de Herrer en Erklæring, maa det ærede Medlem læse op af Folketingstidenden, hvad der er sagt. Saa længe han ikke gør det, sætter jeg mit Ord over for hans og overlader roligt Dommen til Tinget og Offentligheden.

Jeg skal dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen, at jeg ikke har sagt, at det, de Herrer foretager sig, var strafbart; jeg har kun sagt, at det er i Virkeligheden en ulovlig Agitation, der føres. Men at den ikke kan rammes af Straffeloven, det er saamænd meget muligt.

Til Slut skal jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at der er jo ingen, der har benægtet hans Ret til at bringe et Emne her op paa Tingets Talerstol, tale om arbejdsløse o. s. v. Det, der er benægtet, er kun dette, at han skulde have Patent paa at repræsentere de arbejdsløse. Det er dette, der er benægtet, og det, der er paavist; og det, som det ærede Medlem ikke har forsøgt at rokke ved, er, at det, der foregaar her, er et efter Moskva-Opkriften udført Forsøg paa at misbruge Arbejdsløsheden i Det kommunistiske Partis Tjeneste. Det har det ærede Medlem ikke gjort et eneste Forsøg paa at benægte. Og saa er det meget betegnende, at det ærede Medlem og det andet ærede kommunistiske Medlem taler om, at der ikke er nogen „konkret Fare“ for Uroligheder. Vi er i Øjeblikket ikke uden for Loven, som det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen sagde — omtrent saadan; det minder saa meget om den Erklæring, det ærede Medlem Hr. Gregersen gav om, at „i den senere Tid —“. Men det er dette her med den begrænsede Lovlydighed og tidsmæssige Loyalitet o. s. v.; der er noget forfærdelig kedeligt ved den tidsmæssige Begrænsning af de ideelle Krav. Det har jeg tidligere gjort opmærksom paa, og det vil jeg minde de Herrer om:

De Begivenheder, der foregik paa Tilhørerpladserne i Gaar, viser jo, hvad man kan vente, naar kommunistisk troende kommer sammen og de anføres, tiltales og ophidses af de ærede Medlemmer, som sidder her, og af andre Agitatorer af samme Støbning. Derfor synes jeg, at selv med Benyttelsen af Ordet „konkret“ som Skjul har de Herrer ikke været heldige.

Hartvig Frisch: Jeg skal ikke søge at forlænge denne Debat; det er jo allerede blevet sent. Men jeg ønsker at sige over for de ærede kommunistiske Medlemmer, som nu her paastod — sidst gennem det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen —, at der ikke var et eneste Gran af Argument for Politidirektøren, og at der er ingen Grund til at tro paa Ballademøder eller, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at der findes ingen konkret Fare for saadanne Uroligheder — jeg ønsker at sige, at netop da denne Diskussion foregaar i dette Ting, hvor vi Møde efter Møde har hørt det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen staa og appellere til Regeringen og nævne de Magtmidler, som enhver Regering havde, de Magtmidler, som Socialdemokratiet havde, de Magtmidler, som kunde rejses i dette Folk mod den bestaaende Forfatning, rejses mod Modstanden i Landstinget, netop paa denne Baggrund vilde han, hvis der var Gran af Sammenhæng i det ærede Medlems Tankegang, hvis han havde kun en Smule Undseelse — men inden for alle de slatne Standpunkter, det ærede Medlem har indtaget her, snart et revolutionært og næste Dag et rent opportunistisk —, vilde han vel fatte, at der gives Mennesker, som tænker Sagen igennem. Naar man tænker paa de Argumenter, det ærede Medlem har fremført i denne Sag netop vedrørende Magtmidler, og saa bagefter her i Aften hører ham tale om, at der ikke er Gran af Argument, naar der er Tale om store Forsamlinger, og at der ingen konkret Fare er for Uroligheder, saa vil jeg sige, at det ærede Medlem derved har fuldkommen afsløret sit Partis politiske Standpunkt, som han ellers vil forsvare.

Nu sætter jeg det Tilfælde, at Politidirektøren læste Rigsdagstidende; — og det er vel ikke helt udelukket —, jeg tænker da, at han kendte de Argumenter, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har fremsat i denne Sag, og saa maa Politidirektøren nødvendigvis sige: Denne Herre, der taler her, er en Charlatan, er en Nar. Han staaar og siger Ting, som der overhovedet ikke er nogen Mening i; for hvis han ræsonnerer saadan, saa bliver der overhovedet ikke